

Руска историчарка Елена Гускова деценијама се бави српским и балканским темама. Директор је Центра за изучавање савремене балканске кризе у оквиру Института за славистику Руске академије наука. Члан је и

РАЗГОВАРАЛА:
Бранка ЧУЉИЋ

Како данас видите самосталну Црну Гору?

– У руским бајкама постоји прича о браћи којима, када су заједно, нико не може ништа. Браћа више нису заједно, па је сада Црна Гора постала мала, слаба и нико не може да је заштити. Варају се ако мисле да за њу нема опасности. Црна Гора има море на које НАТО гледа планирајући тамо своје војне базе. Она не жели да ратује, али у својим грудима има албански фактор, који ће за извесно вријеме наћи варијанту по којој ће црногорска државност морати да се дијели са њима. Албанцима ће и то бити мало, жељеће отцјепљење од Црне Горе. Трећа опасност је Турска, која све више добија улогу ментора за Балкан. У прошлости су славни црногорски јунаци протјеривали Турке са своје територије, и данас славе те побједе. У будућности ће морати другачије да се понашају. Црногорци ће ратовати за интересе Америке у Авганистану, Ирану и гдје затреба, већ су тамо неки отишли да буду топовско месо.

Како ће се одвијати ствари на економском и политичком нивоу?

– То ће ићи врло тешко. Економски, Црна Гора је мала и слаба. Она има развијену структуру када се ради о образовном систему, али гдје ће млади људи наћи посао. Раније су се запошљавали по читавој Југославији, највише у Београду и по Србији. Црногорским властима то више није у интересу, остаје им неко друго

Црногорска власт није питала народ када је предала захтјев за улазак у НАТО. То је велика грешка, јер никада ниједан Црногорац није пуцао на Исток, а крајњи циљ и мета НАТО-а је Русија. Тако ће се једног дана десити да Црногорци буду у првим редовима НАТО освајања Русије

НАТО ће са Црногорци

Српске академије наука и сенатор Републике Српске. Објавила је десетине књиге о распаду Југославије, у којима документовано свједочи о улози страног (пресудног) и домаћих (помоћних) фактора у том процесу

иностранство и губитак људских ресурса. Нијесам економиста па не бих даље о томе, али је сасвим сигурно Црна Гора осамостаљењем више изгубила него добила. Заправо, на добитку је њихова политичка врхушка, а обичан свијет је само на губитку.

Браниће Црну Гору као и Македонију

У Црној Гори је, као и у Србији, актуелна прича о уласку у НАТО. Власт би, таман као и у Београду, жељела да избјегне референдум о тој деликатној теми.

– Мораће, ипак, да организују референдум, мада нијесу питали народ када су предали заштјев да уђу у НАТО. То је велика грешка, јер никада ниједан Црногорац није пуцао на Исток, а крајњи циљ и мета НАТО-а је Русија. Тако ће се десити да Црногорци буду у првим редовима НАТО освајања Русије. Више не важи оно „нас и Руса 200 милиона“, сада им је узданица НАТО, који треба да чува Црногорце у случају опасности. А чуваће их исто онако како је НАТО чувао Македонце 2001. од Албанаца. Значи – никако. Ми смо у Институту анализирали македонски случај, издали смо један од предвиђена четири тома посвећених Македонији. Видјели смо какав је био резултат НАТО „одбране“ Македонаца. Македонци су морали, по диктату Запада, да промијене свој устав, да дају Албанцима све прерогативе власти које их воде ка независности. Сигурно ће је остварити, а истим путем кренуће и Албанци у Црној Гори.

Институт, на чијем сте челу, је радио истраживање о утицају албанског фактора у разбијању Југославије. Докле сте дошли?

– Објавили смо четири тома докумената који обухватају период од Призренске лиге до 2010. године. Кроз те документе објелодањено је све

▶ **У Црној Гори више не важи оно „нас и Руса 200 милиона“, сада им је узданица НАТО, који треба да чува Црногорце у случају опасности. А чуваће их исто онако како је НАТО чувао Македонце 2001. године од Албанаца** ■

што раде Албанци, њихови циљеви и методе. Косово је прва станица на путу до Велике Албаније, слиједи Македонија, Црна Гора, сјевер Грчке и југ Србије. Они, наравно, те циљеве не могу да остваре сами, али зато имају добре тудоре. Видјели сте како је присуство НАТО-а на Космету 1999. године створило идеалне услове, неку врсту стаклене баште за гајење и процват албанског тероризма, за етничко чишћење Срба и уништавање српских културних и историјских трагова. Гдје год дође НАТО, стварају се протекторати ограниченог територијалног и политичког суверенитета.

Како се десило да НАТО постане наша судбина?

– На почетку балканске кризе НАТО је глумио жељу за промјеном своје војне у хуманитарну и мировњачку улогу. ОУН им је при томе послужило као покриће. Од септембра 1992. године, почиње процес етапног „озакоњења“ мјеста и улоге те организације у структурама мировних снага. И већ прва њихова активност, односно остваривање задатака војног карактера у оквиру мировног плана, показала је право лице НАТО-а. Откад се на миротворачком балканском хоризонту појавио НАТО, концепција мира је постала војнички примитивна: најприје отвори ватру, а потом почни да преговараш. Пред почетак ваздухопловних удара у Босни, из њиховог бриселског штаба акција је тријумфалистички означена као поновно рођење НАТО-а. Њихове акције против тамошњег српског народа показале су војну суштину пакта, као и његову усмјереност само против једног народа на Балкану.

Србија је сметала

Зашто су се окомили баш према Србији и српском народу уопште?

– Двадесет година Запад је упорно уништа-

„Бондстил“ без контроле

– НАТО се појачано учвршћује и без контроле подиже и користи војне базе. На Балкану слаби ниво регионалне безбједности, управо због његове присутности. Без било какве контроле је војна база „Бондстил“ на Косову. Она се протеже на површини од 300 хектара, располаже изузетном инфраструктуром за десетине хиљада војника, административним зградама, танкодромом, авионским пистама, тереном за хеликоптере, опремљена је хангарима, радарима и центром сателитске везе. Ниједна европска, међународна ни правна организација не покушава да провјери чиме се база бави, да ли у њој постоје тајни затвори, или лабораторије за трансплантацију људских органа. НАТО-алијанса држи копнене снаге у Македонији, Албанији, Босни и Херцеговини, Бугарској, Румунији. Јединице морске пјешадије, маринаца САД се налазе у лукама Јадранског и Средоземног мора, а ваздухопловне базе у Италији, Грчкој, Турској и Мађарској. У Скопљу, у самом центру града, Американци граде амбасаду, која по својој површини много више подсећа на војну базу или на озбиљан шпијунски центар. Алтернатива овом процесу се, нажалост, не види.

вао једну државу и један народ. У тој борби против српског народа НАТО игра улогу оруђа. Свијет никада није заузимао тако неправедан став у односу на цио један народ. Србију су оптужили за хегемонизам, за великосрпске амбиције, за жељу за стварањем велике Србије на рачун других народа. Све велике лажи.

Због специфичне историјске улоге Србије на Балкану, владари свијета су се потрудили да ослабе српску државу – прво изнутра, затим територијално и онда духовно. После неуспјеха такве стратегије, покушали су да вас униште и физички. НАТО није био побједник у рату, јер није успио да уништи тадашњу југословенску војску, нити је успио да сломи борбени дух војника и официра. Као и много пута раније када су у питању Срби, побијеђени сте у миру. Оно што данас покушавају да вам ураде, граничи се са потпуним физичким уништавањем једне нације.

Има освајати Русију!

НАТО ће са Црногорцима освајати Русију!

Мора да постоји неки дубљи разлог за невиђену агресивност Запада?

– Разлог је јасан: Србија је сметала. Прво је СФРЈ сметала тиме, што је била једна од најјачих и највећих држава на Балкану. Затим је СРЈ била сметња тиме што је сачувала своју војску, тиме што је била и остала „тврдоглава“ и није се потчињавала плановима НАТО-а.

Све балканске државе су испред себе имале само два пута. Први је био – не противити се, прихватити сарадњу са Алијансом и испуњавати све њихове услове. У том случају, Запад би диктирао своје тумачење демократије и федеративних односа, давао би инструкције за управљање државом, политичким странкама, сам би постављао и смјењивао руководства. Овим путем су кренуле све државе осим СРЈ. Да су Срби пристали да иду том стазом, њихове земље би биле подијељене мирним путем.

Прокламовати своје интересе и борити се за њих, био је други пут. То је био избор Србије у Рамбујеу. Да је тада СРЈ прихватила ултиматум НАТО-а, била би окупирана читава држава. Овако је Србија, ипак, успјела да сачува дио своје територије. Због оваквог избора, Југославија се срела лицем у лице са агресором и била је кажњена да би други видјели шта их чека ако не буду послушни.

Закључујем да су баш родословље Срба, њихово поријекло и историјски карактер, храброст и јунаштво, представљали главну препреку на путу нових свјетских владара.

Како данас видите стање српског народа?

– Кроз много година неправде и кажњавања српском је народу пољуљана воља за борбу за пружање отпора. Срби су сами, без подршке са стране, издржали напад од стране НАТО-алијансе, са огромним борбеним потенцијалом. После тога, било је много лакше наставити са њиховим уништавањем. Тако је дошло до промјене власти 2000. године, што је резултат операције, коју су припремиле специјалне службе са Запада. Потом је било лако уништити Југославију, на чијем се челу нашла нова послушна власт, као и остварење свега оног што је било немогуће у вријеме непопу-

► Докле ће српско руководство да се извињава и понижава, подривајући тако самопоштовање народа? После таквог самоуништавања, сјутра нико неће отићи да брани отаџбину, неће штитити своју земљу и борити се за њену независност ■

Русија и Србија

– Више од деценију и по Србија је сама без икакве подршке бранила границе православа и словенства, пружајући могућност успореном руском медвједу да постане свјестан своје улоге у пружању отпора западној тиранији. У разговору са веома уваженим академиком Добрицом Ћосићем чула сам веома добру анализу односа Русије и Србије. Русија у економском погледу, са свим својим природним богатством, отвара себи врата у свијету. Али, у политичком смислу, Русија не може да уђе на свјетску сцену без српског питања које је постало европско питање. Подржавајући и помажући Србију по свим питањима по којима је она неправедно постала жртва, Русија може да постане самосталан фактор у међународним односима. Колико знам, садашњи руски политичари имају свијест о томе.

стљивог Милошевића.

Све у чему Запад није успио у Рамбујеу и бомбардовањем, остварено је 2005. године, када је потписан споразум између СЦГ и НАТО-а „копненим линијама комуникације“, којим се регулише транзит НАТО војске и опреме, преко територије Србије и Црне Горе. НАТО тада постаје најповлашћенији корисник аеродрома, морских залива, путева и пруга, касарни, информационих и комуникационих система. И то „до завршетка свих операција одржавања мира у региону Балкана“... Тако је створена могућност допунског смјештаја НАТО војске на Балкану, њихове дислокације и переруписања за даље пребацивање на исток. Балкан постаје мјесто сталне дислокације НАТО-а.

Ниво државног суверенитета Србије постао је веома низак. Немогуће је уостало сакрити, да алијанса руководи процесима који гуше самосталност и независност балканских

словенских народа. Свједоци смо још увијек недовршеног процеса уситњавања и смањења тог простора.

Писмо српским парламентарцима

Недавно сте се, као директор Центра за изучавање савремене балканске кризе, обратили писмом посланицима Скупштине Србије у вези са резолуцијом о злочинима у Сребреници. Зашто?

– Сребреница је постала предмет политичке спекулације о српској кривици. Упркос томе што се појављује све више података да је Сребреница испланирана и добро изведена операција западних специјалних служби. Лаж о Сребреници се шири по свијету огромном брзином и борити се са њом постаје све теже. Муслиманску верзију жртва нико и не покушава да провјери, сви је прихватају као аксиом. Ипак, подаци о броју жртва нијесу потврђени чињеницама, слика догађаја из јула 1995. године остаје нејасна, подаци противрјечни, а многе оптужбе – измишљене.

Ми смо у Институту организовали међународну конференцију посвећену Сребреници, на којој је учествовало више од 30 научника из разних земаља. Први пут су правници, историчари, патологоаналитичари, демографи и истраживачи из других области, анализира-

► **Опасност за Црну Гору је и Турска, која све више добија улогу ментора за Балкан. У прошлости су славни црногорски јунаци протјеривали Турке са своје територије и данас славе те побједе. У будућности ће морати другачије да се понашају** ■

ли бројне податке, пронашли су многе противрјечности у званичној верзији, приказали су нову методiku истраживања броја жртава. Сви догађаји су стављени у историјски контекст, отворени су нови аспекти догађаја који мијењају општу слику дешавања. То је дало могућност да се другачије гледа на проблем Сребренице и да се почне са преиспитивањем официјалне верзије.

Ипак, предсједник Србије је пожурио са налогом парламенту да усвоји срамну резолуцију о Сребреници.

– Србија није смјела да жури са признањем своје наводне кривице и са извињењем, све док околности у вези са догађајима у Сребреници не буду разјашњене и доступне јавности. У супротном, то бити тежак терет и оптужба на плећима читавог српског народа. Та резолуција ће постати потврда НАТО верзије о кривици Срба за све што се догађало на Балкану 90-их година и оправдање за бомбардовање 1999. године.

Сада је главни задатак да се испита тај сложен период из рата у Босни и Херцеговини, провјере све чињенице, покажу нови подаци, медицина и правна наука трба да спроведу анализу докумената... Треба објелоданити узрочно-последичне везе претходних догађаја који се односе на уништавање српског живља. Једноставно, неопходно је дати свијету праведну слику догађаја у Сребреници. Још су живи свједоци и учесници тих догађаја, проговорили су холандски миротворци, своја истраживања објављују и научници на Западу. Не треба српски народ да сноси одговорност за оно што није урадио.

Докле ће српско руководство да се извињава и понижава, подривајући тако самопоштовање народа? После таквог самоуништавања, сутра нико неће отићи да брани отаџбину, неће штитити своју земљу и борити се за њену независност. Центар за изучавање савремене балканске кризе спреман је да уједини снаге са српским научницима и научницима из других земаља, да се коначно проучи случај Сребреница. Нисам сигурна да су српски научници спремни на то. ■